

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/44/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413010550
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4413010550.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdenej G. X., pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 222 odsek 1, odsek 5 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdenej G. X. proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 13.02.2014, sp. zn. 1Nt/33/2013, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29.04.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdenej G. X. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh na povolenie obnovy konania odsúdenej (ďalej len „odsúdená“), ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo 07.09.2010, sp. zn. 2T/89/2009, právoplatným dňa 15.03.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre z 15.03.2011, sp. zn. 3To/62/2010 s odôvodnením, že v časti smerujúcej proti výroku o vine rozsudku v pôvodnom konaní odsúdená neuviedla skutočnosti, ktoré by mali povahu dôkazu, ktorý by mohol mať za následok rozhodnutie v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku a spochybníť skutkové závery tak súdu prvého, ako aj druhého stupňa v prejednávanej veci, s poukazom na charakter konania o povolenie obnovy konania, ktorého účelom nie je vykonávaním dokazovania na verejnom zasadnutí v nadväznosti na tvrdené nové skutočnosti alebo dôkazy zisťovať nový obsah alebo výsledok v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov, ale iba posúdiť, či tvrdené nové skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé za podmienok podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku odôvodniť iné, ako v pôvodnom konaní prijaté rozhodnutie. V odôvodnení napadnutého uznesenia, v časti smerujúcej proti výroku o treste v súvislosti s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 uviedol, že odsúdenej bol uložený trest odňatia slobody podľa § 222 odsek 5 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 7 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona a s použitím § 39 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona a bolo použité ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody a z tohto dôvodu sa nález ústavného súdu v danej trestnej veci nepoužije, a preto aj z tohto dôvodu okresný súd návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, podala sťažnosť odsúdená, ktorú odôvodnila tým, rozhodnutím okresného súdu boli porušené jej práva na opätovné prerokovanie výšky uloženého trestu, ktoré inak, ako obnovou konania dosiahnuť nemožno. Uviedla, že ustanovenie vety za bodkočiarkou v § 41 odsek 2 Trestného zákona bolo nálezom Ústavného súdu SR zrušené a teda má za to, že v novom konaní by súd vychádzal z pôvodnej spodnej hranice stanovenej zákonom, ktorá je podstatne nižšia za rovnakého použitia ustanovenia § 39 Trestného zákona, čo by znamenalo podstatne iný výrok o treste. Namietala, že rozhodnutie okresného súdu vzhľadom k ustanoveniu § 41b zákona 38/1993, kde zákonodarca nevyslovil, že predmetná skutočnosť je „dôvodom na podanie návrhu na povolenie obnovy konania“, o ktorom sa koná podľa ustanovení Trestného poriadku, ale priamo zákonom

určil, že takáto skutočnosť „je dôvodom obnovy konania“ podľa ustanovení Trestného poriadku. Podľa jej názoru okresný súd odmietnutím jej návrhu uvedené ustanovenie priamo porušil.

Žiadala preto krajský súd, aby ňou uvedené dôvody zväžil a jej sťažnosti v plnom rozsahu vyhovel.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdenej nie je dôvodná.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd, po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí, rozhodol správne o zamietnutí návrhu odsúdenej na povolenie obnovy konania, pretože obnova konania sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí okresného súdu, a to oboznámením spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T 89/2009 a odpisom z registra trestov bolo preukázané, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo 07.09.2010, sp. zn. 2T/89/2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 15.03.2011, sp. zn. 3To/62/2010, zrušenia ktorého sa odsúdená domáha, bol ukladaný podľa ustanovenia § 222 odsek 5 Trestného zákona síce s použitím asperačnej zásady podľa ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, avšak s použitím mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, a preto Nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012, č. 428/2012 Z. z. v prípade odsúdenej nemôže byť dôvodom na obnovu konania právoplatne skončeného rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo 07.09.2010, sp. zn. 2T/89/2009, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre z 15.03.2011, sp. zn. 3To/62/2010 a nebol zistený ani iný v ustanovení § 394 odsek 1 Trestného poriadku predpokladaný dôvod na obnovu tohto konania.

Ak bolo použité ustanovenie podľa § 39 odsek 1 alebo 2 písmeno a/ až c/ alebo písmeno e/ Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona v znení účinnom do 21. decembra 2012, ustanovenie § 41 odsek 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, v spojitosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL.ÚS 106/2011, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012, 21. decembra 2012, sa nepoužije. Tieto právne úvahy vychádzajú zo Stanoviska Najvyššieho súdu SR č. Tpj 44/2013 v jeho bode III.

So zreteľom na uvedené krajský súd považoval rozhodnutie okresného súdu za vecne správne a zákonné a odôvodnené v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku, a preto sťažnosť odsúdenej podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.